

# SỐNG, CHẾT, CHÔN, SỐNG LẠI, SẮP ĐẾN



Vượt xa ngoài bất cứ điều gì chúng con có thể diễn tả bằng những ngôn ngữ con người, về lòng chúng con cảm thấy như thế nào, hôm nay, khi chúng con nhóm nhau lại ở đây vào buổi sáng thiêng liêng, trang trọng nhất này. Sáng hôm nay tượng trưng cho lúc mà khi niềm tin của chúng con được trở nên có thật, bởi vì đó chính là sự sống lại của Con yêu quý Ngài Đấng đã đến cứu chuộc toàn thể nhân loại. Và chúng con ở đây sáng nay để làm lễ kỷ niệm, về chiến thắng khả hoàn, vĩ đại nhất đó, Chúa ôi, mà đã làm cho chúng con còn hơn những người chiến thắng cả sự chết, địa ngục và mồ mả. Và chúng con cảm ơn Ngài rằng, sau tất cả những năm đã trôi qua này, chúng con vẫn nhóm nhau lại từ lúc sáng sớm vào buổi sáng Phục sinh này, để thờ phượng Ngài, vì chúng con tin rằng Ngài sẽ trở lại.

2 Và chúng con cầu xin Ngài sẽ tha thứ tất cả tội lỗi của chúng con và những vi phạm của chúng con mà được ghi chép nghịch lại chúng con, khi chúng con khiêm nhu xưng nhận sai trái mình, và tin nhận sự đền tội của Ngài cho tội lỗi chúng con. Xin chữa lành người đau giữa vòng chúng con, Chúa ôi. Xin giúp chúng con khi chúng con đọc Lời Thánh của Ngài, là nền tảng của mọi Lễ thật mà Ngài đã để lại cho chúng con để sống và tin.

3 Và chúng con không chỉ cầu nguyện cho nhóm người này được nhóm nhau ở đây, nhưng cho hết thấy trên khắp thế giới, vì chúng con đang nhìn thấy những đôi mắt khát khao và sự ước ao của những tấm lòng cho sự trở lại của Ngài. Chúng con đứng hôm nay trong sự tối tăm, trong sự hỗn loạn, mà khi, hầu như bất cứ lúc nào, để người cuồng tín nào đó có thể chỉ cần thổi phồng lên về điều gì đó, và vụn một nút nhỏ, và cả thế giới có thể bị thổi bay thành từng mảnh. Như điều đó được nói cho chúng con bởi những người có thẩm quyền vĩ đại, rằng, chiến tranh sẽ chỉ kéo dài trong vài giờ, nếu nó từng xảy ra lại. Ô! Như, chúng

con đang đứng hôm nay trên chính mép của cuộc chiến tranh khác. Vậy thì, Hội thánh đang đứng trên mép, sự phục sinh vinh hiển nhất đó, vì chúng con sẽ được cất lên cùng với các thánh đồ đang ngủ, để gặp Chúa trên không trung, và được ở với Ngài mãi mãi.

4 Chúng con đến để thờ phượng Ngài, Chúa ôi. Và xin tiếp nhận chúng con hôm nay. Ban ơn cho sự đọc Lời Ngài, việc hát các bài hát, sự giảng dạy Phúc âm, nhận lời cầu nguyện của người ăn năn hối lỗi. Xin nghe lời cầu nguyện của người đau ốm, và nhận sự vinh hiển thuộc về chính Ngài, vì chúng con khiêm nhu cầu xin như Danh Đức Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

5 Với anh chị em người muốn ghi lại chỗ chúng ta đọc sáng nay, dành cho lời Kinh Thánh của chúng ta...

6 Và chúng ta lấy làm tiếc rằng—rằng biết rằng chúng ta không có đủ chỗ ngồi cho nhóm người cao quý này đã đến từ sáng sớm nay để thờ phượng với chúng ta, từ những giáo hội khác nhau và từ những bang khác, và ngay cả những nước khác, đã nhóm lại ở đây sáng nay tại Đền tạm, vì sự thờ phượng đầy vinh hiển nhất này của Chúa.

7 Tôi muốn anh em lật ra Sách Thi thiên, Thi thiên 22. Tôi biết rằng đây đúng hơn là đoạn trích khác thường để đọc, cho sự hầu việc Lễ Phục sinh, nhưng Đức Chúa Trời thì khác thường.

8 Và bây giờ sau buổi hầu việc này, chúng ta sẽ ngừng lại trong khoảng một giờ, để anh chị em có thể đi ăn điểm tâm. Và sau đó buổi nhóm trường Chúa nhật sẽ bắt đầu lúc chín giờ ba mươi. Và rồi ngay sau lớp Trường Chúa nhật, sẽ có lễ báp-têm ở—ở hồ. Và rồi chiều nay, lúc sáu giờ, những thẻ cầu nguyện sẽ được phát ra cho buổi nhóm chữa lành, trong tối nay. Và nếu anh em có người thân nào bị đau ốm và có nhu cầu, hãy nhớ mang họ đến tối nay, và, vì đây sẽ là lần cuối cùng chúng ta có thể có điều này trong một—một thời gian ngắn, dù thế nào đi nữa. Tôi sẽ ra đi vào lúc năm giờ sáng, đến Los Angeles và qua Bờ Tây, cho một loạt những buổi hầu việc.

9 Bây giờ trong Thi thiên 22, chúng ta sẽ đọc.

*Đức Chúa Trời tôi ôi, Đức Chúa Trời tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ tôi? sao Ngài đứng xa không giúp đỡ tôi,...chẳng nghe lời rên siết tôi?*

*...Đức Chúa Trời tôi ôi, tôi kêu cầu ban ngày, nhưng Ngài chẳng đáp lại; và ban đêm cũng vậy, tôi nào có nín lặng đâu.*

*Nhưng Ngài là thánh, Ô Ngài ngự giữa sự ngợi khen của Y-sơ-ra-ên.*

*Tổ phụ chúng tôi nhờ cậy nơi Ngài: họ nhờ cậy và Ngài đã giải cứu họ.*

*Họ kêu cầu cùng Ngài, và được giải cứu: họ nhờ cậy nơi Ngài, và không bị hổ thẹn.*

*Nhưng tôi là một con trùng, chớ chẳng phải người đâu; là điều ô nhục của loài người,...vật khinh rẻ của dân sự.*

*Hễ kẻ nào thấy tôi đều nhạo cười tôi: họ trề môi, và lắc đầu, mà rằng,*

*Người phó thác mình cho CHÚA rằng Ngài sẽ giải cứu người: Ngài khá giải cứu người, vì Ngài yêu mến người.*

*Nhưng ấy là Ngài đã rút tôi khỏi lòng mẹ: Ngài khiến tôi tin cậy khi nằm trên vú của mẹ tôi.*

*Từ trong tử cung tôi đã được giao cho Ngài: Ngài là Đức Chúa Trời tôi từ khi tôi lọt lòng mẹ.*

*Xin chớ đứng xa tôi; vì sự gian truân hầu gần; vì chẳng có ai cứu giúp cho.*

*Nhiều bò đực bao quanh tôi: những bò đực hung mạnh của Ba-san vây phủ quanh tôi.*

*Chúng nó há miệng ra cùng tôi, khác nào sư tử hay cắn xé và...gặm héo.*

*Tôi bị đổ ra như nước...các xương cốt tôi đều rời rã: trái tim tôi như sáp; tan ra trong lòng tôi.*

*Sức lực tôi khô như miếng gốm;...lưỡi tôi dính nơi cổ họng tôi; và Ngài đã mang tôi đến với bụi tro của đất.*

*Vì những con chó bao quanh tôi: một lũ hung ác vây phủ tôi: chúng nó đâm lủng tay và chơn tôi.*

*Tôi có thể đếm được các xương tôi: rằng chúng nó nhìn và ngó chăm tôi;*

*Chúng nó chia nhau áo xống tôi,...bắt thăm về áo dài tôi.*

*...xin Ngài chớ đứng xa tôi, Ôi CHÚA:...sức lực của tôi, xin mau mau đến giúp đỡ tôi.*

*Hãy giải cứu linh hồn tôi khỏi gươm; và mạng sống tôi khỏi quyền lực của loài chó.*

*Hãy cứu tôi khỏi miệng sư tử: vì từ các sừng của trâu rừng Ngài đã nhậm lời tôi.*

*Tôi sẽ rao truyền danh Ngài cho anh em tôi: tôi sẽ ngợi khen Ngài giữa hội chúng.*

*Vâng...Hỡi những người kính sợ CHÚA, hãy ngợi khen Ngài; hỡi hết thấy các dòng dõi Gia-cốp, khá tôn vinh Ngài; và hỡi hết thấy các dòng dõi của Y-sơ-ra-ên, hãy kính sợ Ngài;*

*Vì Ngài không khinh bỉ cũng chẳng gớm ghiếc sự hoạn nạn của kẻ khốn khổ...cũng đã không giấu mặt Ngài cùng người; nhưng khi người kêu cầu cùng Ngài, thì bèn nhậm lời.*

*Sự ngợi khen của tôi tại giữa hội lớn do Ngài mà ra: Tôi sẽ trả xong sự hứa nguyện tôi trước mặt những kẻ kính sợ Ngài.*

*Kẻ nhu mì sẽ ăn và được no nê: những người tìm kiếm CHÚA sẽ ngợi khen Ngài: lòng người sẽ được sống đời đời.*

*Bốn phương thế gian sẽ nhớ và trở lại cùng CHÚA; và các họ hàng muôn dân sẽ thờ phượng trước mặt Ngài.*

*Vì vương quốc thuộc về CHÚA; và Ngài cai trị giữa muôn dân.*

*Hết thấy người giàu có thế gian cũng sẽ ăn và thờ phượng: mọi kẻ đi xuống bụi đất sẽ quỳ xuống trước mặt Ngài; và không ai có thể bảo tồn mạng sống chính mình.*

*Một dòng dõi sẽ hầu việc Ngài; người ta sẽ kể dòng dõi ấy là dòng dõi của Chúa.*

*Họ sẽ đến rao truyền sự công bình của Ngài cho một dân tộc và sẽ...mà sẽ được sanh ra, rằng Ngài đã làm việc này.*

<sup>10</sup> Cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho sự đọc Lời Ngài. Tôi muốn lấy cho sự kiện đặc biệt này sáng hôm nay, năm chữ, và chung quanh năm chữ đó để diễn tả những gì ở trên lòng tôi, dành cho anh chị em những người thờ phượng sáng nay. Tôi muốn dùng năm chữ này: *Sống, Chết, Chôn, Sống lại, Sắp Đến*.

<sup>11</sup> Và tôi nghĩ thi sĩ đã diễn tả rất tốt điều đó trong bài hát, về điều tôi muốn nói, khi người viết bài hát này.

Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi.  
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa.  
Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng  
không mãi mãi.  
Ngày nào đó Ngài sẽ đến, ồ, ngày vinh hiển  
thay!

<sup>12</sup> Không bao giờ có cuộc đời nào đã từng sống giống như Ngài, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời được tỏ ra trong xác thịt khi Ngài sanh ra. Ngài là sự biểu lộ của những gì Đức Chúa Trời là Cha. Và Đức Chúa Trời là Cha đã yêu thương, rồi Chúa Jêsus cũng là sự biểu lộ trọn vẹn của tình yêu thương. Ngài là tình yêu từ ngay lúc đầu tiên khi đôi tay trẻ thơ của Ngài vuốt ve đôi má xinh đẹp của mẹ Ngài. Ngài là tình yêu thương.

<sup>13</sup> Và tôi nghĩ rằng ngày nay đó là chỗ nhiều người không nhận biết rằng Ngài là tình yêu thương. “Đức Chúa Trời là tình yêu thương, và kẻ nào yêu thì sanh ra bởi Đức Chúa Trời.”

<sup>14</sup> “Đức Chúa Trời quá yêu thế gian, đó là, những người khó có thể yêu được, đến nỗi Ngài đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy sẽ không bị hư mất, mà được Sự sống đời đời.”

<sup>15</sup> Ngài đã biểu lộ tình yêu của Ngài khi Ngài ở trên đất đây, trong rất nhiều cách khác nhau, cho tới mức mà không thể bác bỏ được Ngài là người đầy tình yêu thương nhất đã từng sống. Và tôi nghĩ, trong cuộc đời Ngài ở đây, Ngài là Đức Chúa Trời đang biểu lộ. Và cách duy nhất mà Đức Chúa Trời có thể được biểu lộ với dân sự là qua tình yêu thương.

16 Và Ngài đã làm điều này rõ ràng khi Ngài bắt một trong những người đàn bà, có lẽ xấu xa nhất trong thời Ngài. Người ta tìm thấy bà vừa phạm tội, và không có cách nào tránh khỏi, khi bà bị bắt gặp phạm tội ngoại tình. Và họ đã kéo bà đến trước Ngài, và nói, “Ngài nghĩ sao về người đàn bà này?”

17 Và khi Ngài quay lại với bà, và, phán, “Ta không định tội người. Hãy đi và đừng phạm tội nữa.” Thay vì ném bà ra đường, để bị kéo ra ngoài giống như đám người độc ác trên bà, ném đá và lấy mạng sống bà; sự nhân từ, tử tế, tấm lòng đầy yêu thương của Ngài cúi xuống trong tội lỗi mà bà đã phạm, phán, “Ta không định tội người. Hãy đi và đừng phạm tội nữa.”

18 Và lúc Ngài trên đường đi xuống của Ngài tới phần mộ của La-xa-rơ, tôi nghĩ đó là thời khắc tuyệt vời khác mà Ngài đã biểu lộ Đức Chúa Trời là gì với nhân loại. Ngài không chỉ là Đức Chúa Trời có thể tha thứ tội nhẹ nhất mà có thể được thú nhận, và cất đi sự phạm tội và làm cho họ thành vô tội, bằng tình yêu tha thứ của Ngài, nhưng sau khi sự chết đã đặt chúng ta trong im lặng, Ngài vẫn quan tâm về chúng ta. Tôi nghĩ Ngài biểu lộ điều đó rõ ràng trên con đường xuống với Ma-thê và Ma-ri, khi Ngài đến nhà nơi sự chết loại trừ sự sống của một người thân yêu. Và trên con đường đi xuống mộ, tuy nhiên, là Đức Chúa Trời, biết rằng Ngài sẽ khiến người sống lại từ kẻ chết, biết rằng điều đó đã được nói Ngài rằng ở trong chính Lời Ngài đưa ra Quyền năng để khiến người sống lại từ mồ mả; tuy nhiên, khi Ngài thấy Ma-thê và Ma-ri và những người yêu mến La-xa-rơ, đang kêu khóc, Kinh Thánh nói rằng Ngài đã khóc. Đó là gì? Tấm lòng yêu thương vĩ đại của Ngài! Khi Ngài thấy người đó, và những người bạn của Ngài—của Ngài đã ở trong hoạn nạn, Ngài đã buồn phiền với họ.

19 Tôi rất vui mừng biết rằng Ngài có thể được tìm thấy giữa những tấm lòng tan vỡ. Trong sự tiếc nuối của chúng ta, Ngài không phải là người mà sẽ lìa bỏ chúng ta. Ngài đứng bên cạnh chúng ta khi tất cả đều thất bại, và những hi vọng cuối cùng trong tầm tay thuộc về thế gian này đã đến hồi chấm dứt, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời và Ngài yêu chúng ta. Ngài là sự biểu lộ của Đức Chúa Trời.

<sup>20</sup> Và, ô, tôi tin rằng Ngài mong muốn dân sự Ngài được xúc dầu bằng Thánh Linh Ngài biết bao, để chúng ta có thể đi với nhau trong những thử thách và những hoạn nạn, và ban ra sự biểu lộ của lòng thương cảm của Ngài, khi nó tuôn tràn từ tấm lòng của chúng ta đã được sanh ra từ Thánh Linh của Ngài, để phản chiếu trong hội thánh tình yêu thương của Đức Chúa Trời hằng sống. Điều đó bày tỏ sâu sắc những gì Ngài đã phán, hay như nhà thơ đã nói.

Sống, Ngài yêu tôi.

<sup>21</sup> Ngài đã cho thấy những gì Ngài đã làm cho toàn thể nhân loại, đường lối Đức Chúa Trời tượng trưng cho chính Ngài trong Chúa Jêsus Christ. Ngài đã biểu lộ quan điểm của Ngài với nhân loại, để tha thứ và yêu thương những kẻ không đáng được yêu. Và tôi tự hỏi, vào buổi sáng Phục sinh này, thật thiếu sót biết bao nếu chúng ta rơi vào tình trạng đó. Chúng ta có thể yêu những người yêu chúng ta, nhưng Ngài đã yêu những người đã không yêu Ngài.

<sup>22</sup> Ngài là người vĩ đại nhất, sự tượng trưng trước tiên, của tình yêu thương đã từng chạm đến trái đất; và đã bị những người sống trên trái đất khinh thường, những người mà Ngài yêu thương. Không ai có thể đã từng yêu giống như Ngài; và không người nào từng bị ghét giống như Ngài. Người ta đã ghét Ngài và khinh miệt Ngài, và chối bỏ Ngài, nhưng điều đó không ngăn chặn được tình yêu của Ngài. Cuối cùng, khi Ngài bị treo trên cây thập tự, sau cuộc sống đó mà Ngài đã sống không làm gì ngoài những điều tốt đẹp, tha thứ cho kẻ có tội, chữa lành người đau, và chỉ làm những việc tốt. Khi Ngài đã...những hơi thở cuối cùng trên cây thập tự, với sự khạc nhổ nhạo báng, thô bỉ, của những kẻ đứng bên cạnh, vào khuôn mặt thánh Ngài, Ngài đã kêu lớn với tấm lòng đầy yêu thương, “Cha ôi, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm gì.”

<sup>23</sup> Ngài có thể hiểu. Là Đức Chúa Trời, Ngài hiểu. Đó là lý do tại sao Ngài có thể yêu chúng ta khi chúng ta không đáng được yêu, bởi Ngài là Đức Chúa Trời và Ngài hiểu. “Sống, Ngài yêu tôi.” Không bao giờ có một đời sống giống như thế, bởi vì nó được gói trọn trong tình yêu.

Chết, Ngài đã cứu tôi.

<sup>24</sup> Một sự chết, khi ở trong vườn Ê-đen, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đòi hỏi, hình phạt của tội lỗi là sự chết, và có thể không có sự thay đổi. Không thể là đường lối nào khác, được để ý đến. Bởi vì, Đức Chúa Trời là tối thượng, và Ngài là vô hạn, và Quan Án của tất cả các tầng Trời và đất. Hình phạt của tội lỗi là sự chết, và không ai có thể trả giá hình phạt này cho người khác. Vì mọi người, dù người ấy có thể chết cho người khác, nhưng ngay từ đầu người ấy đã phạm tội. Không ai trong chúng ta có thể giúp người khác, bởi vì hết thảy chúng ta đều phạm tội. “Chúng ta được sanh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến với thế gian đang nói dối.” Và không có một tia hi vọng, không nơi nào. Chúng ta bị định tội chết, bởi Đức Chúa Trời, và mọi sinh vật từng di chuyển trên trái đất đều ở dưới sự định tội này. Có thể có những người công bình sống lại và làm những điều vĩ đại, nhưng người ấy vẫn là một tội nhân từ lúc bắt đầu.

<sup>25</sup> Chỉ có một phương cách duy nhất dành cho nó để được trả giá, và đó là sự chết của Chính Đức Chúa Trời. Vì thế Đức Chúa Trời, là Thần Linh, không thể chết, nhưng Ngài đã giáng xuống trong thân thể xác thịt và biểu lộ chính Ngài trong một cuộc đời của tình yêu; lấy hết sự nhân từ mà Ngài đã có, và ban cho nó cách sẵn lòng như Cửa Lễ tối cao, hầu cho Ngài có thể cất lấy tội lỗi của kẻ phạm tội. Hết thảy chúng ta đều là những tội nhân, và không một cách nào trên thế gian cho chúng ta để được cứu. Ngài không đến chỉ để được thấy trên đất, nhưng Ngài đã đến để chết như một Cửa Lễ chuộc tội.

<sup>26</sup> A-bên bày tỏ điều đó khi ông dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn của Ca-in; khi ông mang chiên con đến, với một khúc dây nhò quấn quanh cổ nó, dẫn đến tảng đá. Ở đó ông đã đặt chú chiên con trên tảng đá, kéo cái cầm nhỏ của nó ra sau và, bằng một—một hòn đá, đã cứa vào cổ họng của nó; và nó kêu be be và chết, và huyết nó bắn ra, và bộ lông trắng nhỏ bé của nó trở nên đẫm máu. A-bên đã cho thấy Đồi Sọ ở đó.

<sup>27</sup> Khi Chiên Con của Đức Chúa Trời, bị giết từ khi sáng thế, đến để nhận lấy chỗ của những tội nhân, và đã bị nghiền nát và bị thương, và—và bị chế giễu và làm trò cười, và đã chết cái chết



mà không có tạo vật nào có thể chết trừ ra chính Ngài là Đức Chúa Trời, và những lọn tóc dẫm máu của Ngài xõa từ vai Ngài, nhỏ giọt xuống đất, cho thấy tội lỗi là điều ghê gớm như thế nào, khi Ngài phải chết để đền tội cho con người khỏi đời sống tội lỗi. Không gì có thể chết giống như thế. Không gì có thể chịu đựng cái chết đó. Điều đó được nói rằng, “Khi họ đâm lủng hông Ngài, đến nỗi, Huyết và nước chảy ra.”

<sup>28</sup> Xảy ra cách đây một thời gian, tôi đã nói với một người nào đó về điều này. Và đó là một nhà khoa học mà đã nói, “Có một cách duy nhất mà điều đó đã có thể xảy ra. Và cũng không phải vì lưỡi gươm của người lính Rô-ma, mà Ngài đã chết; và cũng không phải là sự mất Máu, mà Ngài đã chết, bởi vì vẫn còn Huyết trong thân thể Ngài. Điều khiến Ngài chết, không phải vì lưỡi gươm người lính Rô-ma hay những cây đinh đóng vào tay Ngài, hay là mào gai họ đặt trên đầu Ngài. Nhưng bởi vì...Ngài đã chết vì đau buồn, bởi vì Ngài đã đến với Dân Ngài song Dân Ngài chẳng hề nhận lấy Ngài. Ngài đã chết vì tấm lòng tan vỡ. Khi, Ngài biết chính những tạo vật của thời đại, mà Ngài sẽ chết để đền tội, đã nhỏ vào mặt Ngài, và Ngài bị con người chối bỏ.”

<sup>29</sup> Đa-vít, tám trăm năm trước khi điều đó xảy ra, đã kêu lên với chính tiếng mà Ngài đã kêu ở Đồi Sọ, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi?”

<sup>30</sup> Tội lỗi làm điều thật là khủng khiếp, nó làm phân cách con người với Đức Chúa Trời! Và Ngài là của lễ chuộc tội mà phải được dâng lên vì tội lỗi của chúng ta. Và Ngài bị phân cách khỏi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Tội lỗi đã phân cách Ngài. Đức Chúa Trời đã đặt tội lỗi của chúng ta lên trên Ngài, và Ngài bị phân cách khỏi Đức Chúa Trời, và đó là lý do tại sao Ngài kêu lớn, “Sao Ngài lìa bỏ Tôi?” Và bởi vì Ngài đã bị từ bỏ, để điều này xảy ra, và thấy dân sự của Ngài, mà Ngài đã đến để làm Đấng Cứu Rỗi của họ và ban cho họ Sự Sống, họ đã chối bỏ Ngài, và điều đó đã làm Ngài đau buồn, vì vậy, đến nỗi Ngài quá đau buồn cho đến nỗi Huyết và nước, cùng những hóa chất trong thân thể Ngài, đã chia tách ra.

<sup>31</sup> Con người sẽ không bao giờ biết đó là điều gì. Đó là lý do không ai khác có thể từng chết giống như vậy. Tôi không quan

tâm anh em có thể bị ngược đãi như thế nào, người ta đã đặt đôi chân anh em vào cái cùm như thế nào, hay là cưa anh em ra, từng chút, hay đốt cháy anh em từng chút; anh em không thể chết cái chết đó, bởi vì bản chất của anh em không giống như thế. Ngài phải là Đức Chúa Trời. Ngài phải là, hơn một con người. Và suy nghĩ, rằng, Đức Chúa Trời đã chết. Ngài đã chết với một trái tim tan vỡ, với nỗi thống khổ như vậy vì thế gian, cho đến nỗi một phản ứng hóa học đã xảy ra trong thân thể Ngài mà không thể xảy đến trong anh em được. Anh em không thể chịu đau khổ như thế. Không có cách nào cho anh em để có loại đau buồn đó. Vì vậy chỉ có một Đấng duy nhất có thể làm điều đó, và Ngài đã làm điều đó.

<sup>32</sup> Bị treo lên ở đó, đời sống quý giá đó không biết gì ngoài tình yêu thương và làm điều tốt, bị treo lên giữa các tầng Trời và đất, bị nhắc lên ở đó, bị lột trần trụi, hổ thẹn. Hãy suy nghĩ anh em sẽ như thế nào, bị lột trần; anh em sẽ không biết sự ngưng ngừng với những gì Đức Chúa Trời buộc phải bị, treo lên đó. Tôi biết hình cây thánh giá là một vật nhỏ, giống như họ có điều gì đó gần Ngài, nhưng họ không bao giờ làm thế. Đó chỉ là mang vào hình thập tự giá, hay người nghệ sĩ đặt nó ở đó. Họ đã lột y phục khỏi Ngài. Ngài có một chiếc áo dài, và họ đã xé nó ra khỏi Ngài bắt thăm về nó. Ngài bị xấu hổ, tới tột cùng. Tuy nhiên, là Đức Chúa Trời, đã phải chịu đựng, và để những kẻ có tội nhỏ trên mặt Ngài. Tuy nhiên, là chính chiều—chiều sâu tột cùng của sự khiêm nhường, phải bị lột trần, chết trước công chúng. Điều đó tác động trên Ngài như vậy, đến nỗi nó phân tách nước và Huyết ra. Không lạ gì...Tôi nghĩ một nhà thơ đã diễn tả thật tốt điều đó khi ông nói:

Giữa những tảng đá đang vỡ ra và bầu trời tối  
đen,  
Đấng Cứu Thế của tôi gục đầu Ngài và chết;  
Nhưng bức màn đang mở ra để lộ con đường  
Đến sự vui mừng của Thiên đàng và ngày bất  
tận.

<sup>33</sup> Chắc chắn vậy, Ngài phải làm điều đó. Bức màn che giữa con người và Đức Chúa Trời, và bức màn mở ra đó tỏ cho thấy con

đường để đến với sự vui sướng và ngày bất tận của Thiên đàng. Đồi Calvary có ý nghĩa điều gì đó, có ý nghĩa nhiều hơn chúng ta có thể diễn tả. Chắc chắn vậy.

Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi.  
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa.

<sup>34</sup> Nó đã bị định tội lúc đó. Tội lỗi không còn nắm giữ nữa. Khi Ngài kêu lên tại thập tự giá, “Xong rồi,” tội lỗi đã chết! Bây giờ nó đã chết. Không còn việc gì phải làm với nó. Nó không có quyền lực. Nó không có sự sống. Hãy suy nghĩ về điều đó, thừa dân sự. Tội lỗi đó, kẻ thù của nhân loại, thì chết và không có sự sống, nó không còn có tác dụng nữa. Nó không thể. Không lạ gì mặt trời tắt đi tầm nhìn của nó, những ngôi sao không muốn chiếu sáng, trái đất trở nên tối tăm, mọi vật đều đang được chuộc lại.

<sup>35</sup> Bây giờ nó chết, nó đã bị chôn, nó không có sự sống. Nó không có sự sống bên trong nó nữa, thế thì nó phải bị chôn. Điều gì bị chôn? Thân thể của Đức Chúa Trời đã bị chôn, vì nó là của lễ chuộc tội. Nó là Chiên Con bị thiêu, nó bị thiêu cháy lên bởi những ngọn lửa của tội lỗi. Chiên Con vô tội đó không biết tội lỗi, Đức Chúa Trời đó Đấng biết không sai trật; đời sống của Ngài đã được ban cho, và treo lên ở đó làm của lễ chuộc tội. “Chôn, Ngài mang tội lỗi tôi đi cách xa.” Ngài phải bị chôn. Thân thể, của lễ chuộc tội phải bị chôn.

<sup>36</sup> Đó là lý do nhiều người, sau một thời gian ngắn, sẽ bước đi, từng người một, đến hồ nước này, để chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Tại sao? Điều gì đó đã xảy ra. Thánh Linh đó đi ra khỏi thân thể đó, khi Ngài kêu lên, “Xong rồi,” đã loại bỏ đi tội lỗi trong thân thể chúng ta. Và chúng ta phải chôn nó đi, để không được nhớ đến nữa. Tôi rất vui mừng là thế.

<sup>37</sup> Khi bất cứ vật gì được chôn, nó được giấu kín, khỏi tầm mắt. “Và chôn, Ngài mang tội lỗi tôi đi cách xa.” Đức Chúa Trời không có thể thấy tội lỗi chúng ta nữa, vì chúng đã được chôn. Chúng được chôn ở đâu? Trong Biển Quên Lãng. Hãy suy nghĩ về một Biển Quên Lãng! Đức Chúa Trời không thể nhớ chúng nữa, bởi vì chúng bị chết và đã chôn. Nó không thể được nhớ đến nữa. Nó bị loại ra khỏi trí nhớ của Đức Chúa Trời.

<sup>38</sup> Ngài cũng đã ở...trong “sự chôn” này Ngài đã tượng trưng trong Cựu Ước. Họ phải có hai...Họ phải có một của lễ chuộc tội ở sự thanh tẩy của đền thánh. Và của lễ chuộc tội đó là việc họ đã lấy hai con dê đực, và một con bị giết; và con dê kia, có những tội lỗi đã được đặt trên con dê đã chết đã đặt trên con dê sống.

<sup>39</sup> Nên nhớ, Chúa Jêsus là một Chiên. Ngài là Chiên Con, nhưng trong trường hợp này Ngài trở nên dê đực. Ngài công bình vì Ngài là Đức Chúa Trời, Chiên. Nhưng Ngài trở thành dê, tội lỗi, để Ngài có thể là của lễ chuộc tội cho tôi và bạn; từ Chiên trở thành dê.

<sup>40</sup> Và Chúa Jêsus được đại diện cho cả những thú vật, cả dê: Vì con thứ nhất, nó đã chết—nó đã chết cho sự chuộc tội; con thứ hai, những tội lỗi từ sự đền tội đó được đặt trên con dê gánh tội, và con dê gánh tội nhận lấy những tội lỗi của dân sự và chạy vào đồng vắng, để mang tội lỗi của dân sự. Nó là gì? Nó là sự chết và sự chôn của Chúa Jêsus chúng ta. “Chết...Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi. Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa.” Ngài đã nhận lấy những tội lỗi của con người lên chính Ngài, và mang chúng xuống thẳng nơi sâu nhất của âm phủ. Ngài là của lễ chuộc tội. Ngài đã mang những tội lỗi của dân sự. Ngài đã chết vì họ. Và những tội lỗi cũng được đặt trên Ngài, và Ngài đã cất tội lỗi của chúng ta đi xa, xa đến nỗi Đức Chúa Trời có thể không bao giờ thấy chúng nữa. Hãy suy nghĩ về điều đó! Ô, Hội thánh có thể la lớn, “Halêlugia vì Đấng Cứu Rỗi như vậy!”

<sup>41</sup> Không chỉ là tội lỗi chúng ta được tha thứ, nhưng chúng còn được chôn trong Biển Lãng Quên, không còn được nhớ đến nữa. “Chôn, Ngài mang tội chúng ta đi cách xa.” Chúng không thể được nhớ đến nữa, vì chúng đã chết. Chúng ở ngoài tầm mắt của Đức Chúa Trời. Chúng bị làm bại liệt. Chúng đã bị tách ra. Chúng đã bị trừ khử. Đức Chúa Trời không nhớ chúng nữa. Điều gì? Hội thánh nên hân hoan vui mừng sáng nay, biết rằng tội lỗi của chúng ta sẽ không được nhớ đến nữa. Chúng bị bỏ vào Biển Lãng Quên, vào trong mồ mả vượt ra ngoài giới hạn của bất cứ sự sống lại nào. Chúng bị chết mãi mãi, và bị lãng quên. Chúng dường như chúng đã chưa bao giờ xảy ra. “Chết, Ngài đã cứu tôi.” Nhưng, “Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa.” Ngài đã

mang chúng đi quá xa đến nỗi chúng đi vào trong Biển Quên Lãng. Ô! Chúng ta biết rằng những điều đó chắc chắn được tin tuyệt đối giữa chúng ta, và chúng hoàn toàn là Lẽ thật. Chúng là Lẽ thật của Đức Chúa Trời. Tất cả những điều vĩ đại đó vượt xa ngoài những sự diễn đạt của con người. Chúng ta không bao giờ có thể diễn tả hết lòng biết ơn của chúng ta đối với những việc như vậy được.

<sup>42</sup> Tuy nhiên, ô, sự Phục sinh đó! “Sống lại, Ngài đã xưng công bình cách nhưng không mãi mãi.”

Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi.  
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa. (Điều đó  
đúng hoàn toàn.)

Nhưng, sống lại, Ngài xưng công bình.

<sup>43</sup> Điều đó đã làm sống lại điều gì? Đó là biên nhận của Đức Chúa Trời, rằng hóa đơn đã được trả. “Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng không mãi mãi.” Ô, Đáng Cớu Rồi diệu kỳ, sống lại! Đức Chúa Trời đã làm gì? Một người có thể chịu đau khổ, một người có thể chết, một người có thể bị chôn. Nhưng sự Phục Sinh là điều vĩ đại nhất với hết thảy, vì nó là sự xác nhận của Đức Chúa Trời, “Những luật lệ tôi đã được tiếp nhận, những nhu cầu tôi đã được đáp ứng, đó là Ngài!” Ngài đã sống lại từ kẻ chết! “Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng không mãi mãi.” Đáng ngợi khen Danh Thánh Ngài!

<sup>44</sup> Không ngạc nhiên nó mang lại những cảm xúc! Không ngạc nhiên lòng loài người không thể chứa đựng điều đó! Ô, với đức tin đặc thẳng của mình chúng ta có thể đứng vững và nói, “Chúng ta đã được xưng công bình mãi mãi, cách nhưng không,” bởi vì Ngài đã chết và bị chôn, và Đức Chúa Trời đã khiến Ngài đã sống lại vào sáng Phục Sinh. Thế thì, Đức Chúa Trời đã chỉ cho thấy rằng Điều đó đã được chấp nhận, tất cả những việc mà Ngài đã thực hiện. Mọi thứ đã được trả cách nhưng không, anh em có thể đi tự do bây giờ! “Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng không mãi mãi.” Ô, không ai có thể không bao giờ biết, có thể không bao giờ nghĩ về ngày vĩ đại đó khi Ngài sống lại! Và những Thiên sứ đã thấy điều đó. Trong các tầng trời ở trên Trời, các Thiên sứ đã hát ca ngợi Đức Chúa Trời, và hân hoan

vui mừng; trong khi các thánh đồ Cựu Ước, trong Pa-ra-đi, la lên, “Halêlugia!” “Sống lại, Ngài đã xưng công bình.” Các tầng Trời rung động, trái đất rung động, pa-ra-đi rung động, và Thiên đàng rung động, khi Tiếng vĩ đại đó đến. Ngài đã sống lại từ phần mộ! “Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng không mãi mãi.” Ồ, chao ôi!

<sup>45</sup> Rồi các thánh đồ mà chết trong Ngài có thể hát điều này, khi chúng ta nhìn vào ân điển diệu kỳ đó, nơi xa kia, điều Ngài đã làm. Hiểu không? Sự chứng thực đã được đóng ấn của Đức Chúa Trời! “Còn ít lâu và thế gian chẳng thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta sống lại từ kẻ chết và ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế; như một sự xác thực, và một sự xác minh rằng những gì Đức Chúa Trời đã nói là đúng, và những gì Ta nói là đúng,” Chúa Jêsus phán. “Ta sẽ đến trong hình thức của Đức Thánh Linh. Ta sẽ khiến chỗ của Ta ở lại cùng các người, và sống với các người mãi mãi.” Lúc đó các thánh đồ là những người có hi vọng sự phục sinh đó trong lòng, có thể hát bài hát này.

Bình minh rực rỡ sáng tươi lúc kẻ chết trong  
Đấng Christ sẽ sống lại,  
Và vinh hiển của Chúa sống lại được sẻ chia;  
Khi mọi con cái Chúa chọn sẽ nhóm nhau hân  
hoan ở Nhà bên kia bầu trời, (với sự đảm  
bảo hoàn toàn, bằng Ấn chứng của Đức Chúa  
Trời, với sự chứng thực được viết ra từ Chính  
Đức Chúa Trời)  
Giờ danh sách khởi xương, tôi sẽ ở đó. (Ồ,  
chẳng bao lâu sẽ đến!)

Ồ, không lạ gì họ nói:

Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi.  
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa. Ồ!  
Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng  
không mãi mãi.

<sup>46</sup> Tội lỗi được tha thứ. Tất cả những của lễ dâng này có thể bị cho là chuyện tưởng tượng, tất cả những của lễ dâng này có thể đã thất bại. Nhưng vào buổi sáng Phục sinh, khi Ngài

sống lại, Đức Chúa Trời chứng minh rằng Ngài đã chấp nhận Nó. Không ngạc nhiên khi nó mang vào lòng con người một bài hát halêlugia! Không kinh ngạc khi nó khiến con người chịu đựng đối mặt với sự chết! Khiến dân sự gọi những sự không có, như đã có rồi! Nhưng tại sao? “Sống lại, Ngài đã xưng công bình.” Làm thế nào bạn biết Ngài đã sống lại? Bởi vì Ngài đã sống lại trong lòng chúng ta, đã xưng công bình cách nhưng không mãi mãi!

<sup>47</sup> Bốn mươi ngày sau, khi Ngài đang đứng, đang nói cùng con cái Ngài, lực hút bắt đầu mất tác dụng của nó. Công tác đã trọn. Hình phạt đã được trả. Ngài đã nắm biên nhận trong tay Ngài. Đó chính là biên lai của Đức Chúa Trời. Ngài đã có con cái, Hội thánh, những người tin. Mọi tội lỗi đã bị chinh phục. Con đường đã được mở ra rõ ràng. Ngài không thể ở lại trên đất nữa. Điều gì giữ chúng ta ở lại đây? Lực hút. Lực hút của trái đất bắt đầu bị phá vỡ, nó mất sự nắm giữ của mình. Tại sao? Nó hết mọi khả năng lúc đó. Điều gì đã xảy ra? Ngài bắt đầu bay lên khỏi mặt đất.

<sup>48</sup> “Hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin lành cho mọi người,” đến từ sự tỏ ra của môi miệng Ngài. “Hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được rồi, ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt. Và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Như Danh Ta họ sẽ đuổi các tà linh. Họ sẽ dùng tiếng mới mà nói. Nếu họ bắt rắn hay uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục. Bởi vì Ta sống...Lực hút đã rời khỏi Ta. Tội lỗi không có sự nắm giữ nữa. Ta đã chết cho các người. Đức Chúa Trời đã chứng minh điều đó, và ban cho hóa đờn phục sinh. Và bởi vì Ta sống, các người cũng sẽ sống! Ngày nào đó Ta sẽ trở lại.”

<sup>49</sup> Rồi đây Ngài sẽ đến, ồ, ngày vinh hiển thay! Thế thì, một... Sống, chết, chôn, sống lại, sắp đến, hi vọng của Hội thánh ngày nay!

Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi.  
 Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa.  
 Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng  
 không mãi mãi.  
 Rồi đây Ngài sẽ đến, ồ, ngày vinh hiển thay!

Đó là gì? Năm điều trong năm chữ, J-ê-s-u-s.

Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi.

Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa.

Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng  
không mãi mãi.

Rồi đây Ngài sẽ đến, ồ, ngày vinh hiển thay!

50 Chúng ta đang trông đợi lần thứ Đến thứ Hai của Ngài!

Và buổi bình minh rực rỡ sáng tươi nào đó

Lúc kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại,

Và vinh hiển giống Chúa đã sống lại được sẻ  
chia;

Khi mọi con cái Chúa chọn sẽ nhóm nhau hân  
hoan ở Nhà bên kia bầu trời,

Giờ danh sách khởi xướng, tôi sẽ ở đó.

Tại sao? Tôi đã có giấy biên nhận. Ngài đã sống lại! Bằng cách nào bạn biết điều đó? Ngài sống trong lòng tôi. Ngài sống trong lòng của hội thánh tin Ngài.

51 Hãy suy nghĩ về điều đó, thưa các bạn. Hồ sẽ được sẵn sàng chỉ trong chốc lát, với nước ấm, cho lễ báp-têm, ngay khi chúng ta trở lại.

Chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát giờ này.

52 Tôi tự hỏi hôm nay, nếu có một người ở giữa chúng ta, hay nhiều người mà chưa hiểu khá rõ giá trị Của Lễ dâng này để tin nhận Nó, và các bạn muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, rằng Đức Chúa Trời sẽ phán một cách lạ lùng với lòng bạn, bạn sẽ tin nhận Của Lễ của Ngài, sự thanh tẩy linh hồn các bạn.

53 Và nên nhớ ngày nay chúng ta làm lễ kỷ niệm không chỉ lúc để đội mũ mới và mặc đồ mới; mà ổn thôi, nó chỉ là một sự tượng trưng về điều gì đó mới mẻ. Đức Chúa Trời đã làm điều gì đó mới. Mà, là được lắm. Nó không chỉ thế thôi. Lễ Phục Sinh không có ý nghĩa đó. Hoặc, việc săn tìm những con thỏ Phục sinh hoặc những cái trứng thỏ, và những con gà trắng nhỏ, hoặc vân vân, điều đó không phải là ý tưởng, thưa anh em.

54 Lễ Phục Sinh là một sự đắc thắng, nó là sự chiến thắng mà Đức Chúa Trời ban cho trên đất, rằng Ngài đã khiến Con của



Chính Ngài sống lại từ trong kẻ chết. “Hầu cho hễ ai tin Ngài, sẽ không bị hư mất, mà được Sự sống Đời đời.”

55 Sự phục sinh có thể là ở trong đời sống riêng tư của bạn. Nếu bạn chưa có điều đó, mời bạn giơ tay lên với Ngài sáng nay, trong lúc anh em cúi đầu, hãy nói điều này, “Đức Chúa Trời ôi, xin nhớ đến con, hầu cho Sự Sống phục sinh đó, cầu xin Nó đã có ở trong lòng con.” Mời bạn giơ tay lên và nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham, khi tôi giơ tay lên”? Câu Chúa ban phước cho bạn. Chúa ban phước cho bạn. Có người nào khác muốn giơ tay lên, nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, thưa anh, tôi muốn nhận Sự Sống phục sinh này”?

Bình minh rực rỡ sáng tươi đó, (hãy suy nghĩ về điều đó bây giờ trong khi chúng ta...?...)

Đấng Christ sẽ sống lại,

Và sự vinh hiển sống lại của Chúa được sẻ chia;  
Mọi dân được chọn sẽ bay lên vui nhóm bên kia bờ rồi,

Khi danh sách khởi xương, tôi sẽ ở đó.

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,

(Bây giờ nếu bạn không chắc, hãy làm điều đó ngay, bây giờ)...tuyên đọc nơi xa kia,

Lúc danh sách khởi xương, tôi sẽ ở đó.

Chúng ta hãy hăng hái chăm lo việc Ngài...(Đây là lúc anh em thánh đồ)...mặt trời,

Truyền ra...

56 Bây giờ, anh em là những Cơ-đốc nhân, muốn hứa nguyện với Đức Chúa Trời, lao khổ hơn nữa; hãy tiếp tục đến, giơ tay anh em lên với Ngài.

Và danh sách khởi xương nơi xa kia, tôi sẽ ở đó.

(Chúa ban phước cho anh.)

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,

Khi danh sách khởi xương, tôi sẽ ở đó.

<sup>57</sup> Lạy Chúa kính yêu, Ngài thấy mọi tấm lòng ở đây, và Ngài biết những động cơ và mục đích của họ. Và con cầu xin sự thương xót. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho điều đó, hầu cho sự thương xót đó sẽ được tỏ ra cho những người này. Họ đã đến sáng nay vì giờ thờ phượng này. Họ đã đến với—với nơi này để nghe Lời Ngài.

<sup>58</sup> Và như chúng con đã nói, rằng, khi Ngài đã sống, không bao giờ có một cuộc đời nào giống như Ngài. Chết, Ngài là Đấng duy nhất mà có thể chết trong cách đó. Khi Ngài bị chôn, Ngài đã mang tội lỗi chúng con đi cách xa; đặt tội lỗi của dân sự lên trên Ngài, Ngài đem chúng đến Biển Lãng Quên. Tuy nhiên, sống lại, Ngài đã xưng công bình cách nhưng không mãi mãi. Và chúng con đứng, hôm nay, chờ đợi sự Đến của Ngài.

<sup>59</sup> Đức Chúa Trời ôi, xin ban phước cho họ. Xin giúp đỡ chúng con. Chúng con nhận biết chúng con không có nhiều thì giờ nữa, vì nó đã ở ngay cửa. Và bất cứ...Và một giờ nữa, theo các nhà khoa học, các dân tộc có thể không còn nữa. Và chúng con cầu xin Ngài, Đức Chúa Trời ôi, khi chúng con đứng, buổi sáng Phục Sinh này trên ngưỡng cửa của sự Chúa Đến, là niềm hi vọng của Hội thánh. Nhiều ngàn người đang nằm trong bụi đất kia, đang chờ đợi giờ đó, những linh hồn của họ ở dưới bàn thờ, đang kêu khóc, “Cho đến chừng nào, lạy Chúa? Cho đến chừng nào?” Con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ phán với chúng con. Và cho chúng con nhớ rằng cho dù điều gì con từng làm ở trên đất này, thật quá nhỏ bé. Và điều duy nhất chúng con có thể làm bây giờ, là chờ đợi Ngài Đến, và nói cho mọi người. Sứ điệp thì khẩn cấp. Xin cho chúng con đem nó đến với dân sự, một cách nhanh chóng, để Ngài có thể đến vào bất cứ lúc nào. Trước khi những quả bom này mà người ta đang nói đến, và những tên lửa, có thể được trút xuống như mưa bày ra hàng ngàn người nằm trên đất chỉ trong thời gian một phút; trước khi điều đó xảy ra, Ngài đã hứa đến, Chúa ôi, để đem dân Ngài đi. Sẽ là cách đó, Chúa ôi. Vì thế, hầu như bất cứ phút nào, có thể là một sự sống lại, hay một Lễ Phục sinh cho Hội thánh; một sự sống lại từ đời sống đầy tội lỗi này, thành Sự sống Đời đời, qua Đấng Christ. Xin nghe lời cầu nguyện của chúng con.

<sup>60</sup> Và hôm nay, khi chúng con tiếp tục đi vào những buổi hầu việc khác, vào sự giảng dạy Trường Chúa nhật, Ôi Chúa, xin phán lần nữa, và cầu xin cho nhiều tấm lòng được ấm áp lạ thường. Và xin cho hàng chục người đến, trong hồ nước này sáng nay, buổi sáng Phục Sinh này, được chôn với Chúa Jêsus, tiếp nhận Của Lễ Ngài. Cho dù họ thuộc giáo hội nào, hay là họ có sự thông công với giáo phái nào, điều đó chẳng có ý nghĩa gì. Nhưng họ có tin nhận Của Lễ đó không? Họ đang thú nhận họ rằng họ không tốt, rằng Chúa Jêsus là Đấng duy nhất tốt lành không? Và Ngài đã chết cho chúng con, thay cho chúng con. Ngài đã mang tội lỗi của chúng con và chôn chúng đi, và chúng con đứng chỉ trong Ngài. Những giáo hội của chúng con không thể chôn tội lỗi của chúng con, đời sống riêng tư của chúng con không thể chôn tội lỗi của chúng con, nhưng Đấng Christ đã chôn tội lỗi chúng con trong Biển Quên Lãng. Đức Chúa Trời ôi, xin cho những điều này giờ đây sẽ được vinh hiển trong mắt Ngài.

<sup>61</sup> Rồi tối nay, Chúa ôi, cầu xin Ngài đến trong quyền năng của sự sống lại Ngài, và lay động nơi nhỏ bé này như chưa bao giờ bị lay động. Xin cho những dấu kỳ phép lạ xuất hiện. Xin lặp lại nó, giống như Chúa nhật cách đây hai tuần, Chúa ôi, khi người đau yếu và khốn khổ đã được chữa lành quá diệu kỳ. Chúng con cầu xin điều đó sẽ có lần nữa tối nay, vì sự vinh hiển Ngài, Chúa ôi.

<sup>62</sup> Xin tha thứ cho những lỗi lầm của chúng con giờ này, Chúa ôi, và xin cho đây, là Lễ Phục sinh thật với một số người của chúng con, một Lễ Phục sinh thật cho tất cả chúng con. Và một số người chưa bao giờ biết những ơn phước Phục sinh là gì, cầu xin hôm nay họ biết rằng Đấng Christ sống trong lòng họ, với một hi vọng mới mẻ, với một Sự Sống mới. Xin hướng họ đến Đồi Sọ. Vì chúng con cầu xin, nhưn Danh Chúa Jêsus. A-men.

<sup>63</sup> [Băng trống—Bt.]...có thì giờ thông công này. Bao nhiêu người trong các bạn yêu Chúa? Cứ giơ tay lên. Ô, chao ôi, thật tuyệt vời!

<sup>64</sup> Tôi nghe có sự dâng con, thưa Anh McDowell. Anh sẽ trở lại cho buổi nhóm trường Chúa nhật, phải không? Vâng, tốt lắm. Đó là khi chúng ta sẽ dâng những con trẻ và vâng vâng, vào lúc đó, nếu anh không phiền, không sao cả.

<sup>65</sup> Và vì thế giờ này, chúng ta sẽ giải tán cử tọa một lát, để anh chị em có thể đi các nơi và dùng bữa điểm tâm, rồi trở lại lần nữa. Chúng tôi vui mừng rằng anh chị em đã có mặt ở đây.

<sup>66</sup> Và bây giờ, chúng ta hãy cứ đứng. Và bài hát tương tự mà chúng ta đã hát cách đây một lát, “Vào lúc rực rỡ quang đăng...” Bao nhiêu người có hi vọng đó ở trong mình? Hãy giơ tay lên cho chúng ta thấy. Đứng lên.

...rực rỡ sáng tươi đó, (Hãy hát điều đó ra bây giờ.)

...khi kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại,  
Và sự vinh hiển sống lại của Chúa được sẻ chia;  
Khi mọi dân được cứu ở đất sẽ bay lên vui  
nhóm bên kia bờ rồi,  
Và danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở đó.

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,  
Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,  
Khi danh sách tuyên đọc nơi kia,  
Lúc danh sách khởi xướng, tôi sẽ ở đó.

<sup>67</sup> Bây giờ, trong khi chúng ta hát câu tiếp theo: “Chúng ta hãy hăng hái chăm lo việc cho Chủ, từ bình minh cho đến khi mặt trời lặn, chúng ta hãy nói chuyện,” (không phải về những việc thuộc về thế gian) “nhưng, chúng ta hãy nói về tất cả những điều kỳ diệu của Ngài, tình yêu và sự quan tâm.”

Trong khi chúng ta đang làm điều này, hãy bắt tay với ai đó phía sau bạn, phía trước bạn, ở bên cạnh bạn. Tất cả hãy làm điều đó ngay bây giờ. Hãy nói, “Xin chào, người bạn Cơ-đốc, tôi rất vui khi có mặt trong nhà thờ với bạn.” Được rồi.

Chúng ta hãy luôn hăng hái chăm lo việc Ngài từ...

...về tình yêu Ngài đoái đến chúng ta lạ thay;  
Rồi khi đời nay kết thúc, ấy lúc chấm dứt công  
lao chúng ta trên đất này,

Và giờ danh sách khởi xướng ở nơi xa kia, tôi  
sẽ ở đó.

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,  
 Khi danh sách...  
 ...nơi xa kia,  
 Lúc danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở  
 đó.

Tại sao? Làm thế nào chúng ta sẽ được ở đó? Bởi vì: “Sống, Ngài yêu tôi. Chết, Ngài đã cứu tôi. Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa. Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng không mãi mãi. Ngày nào đó Ngài sẽ đến, ồ, ngày vinh hiển thay.”

Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở  
 đó. (Chúng ta đã có biên nhận.)

...danh sách...nơi xa kia,  
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,  
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,  
 Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở  
 đó.

Chúng ta hãy cúi đầu.


<sup>68</sup> Lạy Chúa, buổi sáng rực rỡ và sáng tươi nào đó, khi chúng con nhìn thấy cầu vồng lớn đến trên bầu trời (dấu hiệu của giao ước Đức Chúa Trời, giao ước đời đời: Ngài đã giữ lời hứa của Ngài.), thì chúng con sẽ nhìn, sắp tới, và các bia mộ sẽ ngã về phía sau, và những người ngủ trong bụi đất sẽ sống lại để chia sẻ vinh quang của Lễ Phục sinh đầu tiên với Ngài, Đấng đã biến điều đó thành hiện thực, Chúa chúng con. Cảm ơn Ngài vì điều đó, Chúa ôi. Con rất vui mừng, Chúa ôi, niềm hy vọng đó nằm trong lòng con. Vì con thấy vai mình khom xuống, lạy Chúa, và—và tuổi tác bắt đầu leo thang; con đang ở trên đỉnh đồi, lướt nhìn bây giờ. Lạy Chúa, con rất vui vì hy vọng đó bùng cháy trong con. Một ngày nào đó Ngài sẽ đến. Con rất vui rằng ngày nay có nhiều người ở đây cũng cảm thấy như vậy.

<sup>69</sup> Lạy Chúa, con cầu nguyện, rằng Ngài sẽ ban cho chúng con một ngày tuyệt vời, ngày hôm nay, tha thứ cho tất cả những lỗi lầm của chúng con, khi chúng con thú nhận những điều sai trái của mình, và xưng nhận rằng chúng con không xứng đáng. Nhưng sự chết, sự chôn, sự sống lại của Đấng Christ, đã chứng tỏ

cho chúng con thấy bởi Thánh Linh của Ngài đã sống lại trong lòng chúng con, khiến chúng con trở thành những người dự phần trong sự sống lại của Ngài, và chúng con có tiền đặt cọc về sự sống lại của chúng con trong lòng chúng con bây giờ. Bởi vì từ tội lỗi, chúng con đã chết, và chúng con đã bước vào một Sự sống mới, và đã sống lại từ những điều cũ của thế gian thành một Sự sống mới. Đó là tiền đặt cọc, sự trả giá xong, Ôi Chúa, đó là—đó là sự đặt cọc cho sự sống lại của chúng con.

<sup>70</sup> Chúng con rất vui khi cảm nhận được điều đó và cùng nhau tận hưởng nó. Những thứ này, chúng con nắm giữ như một kho tàng lớn lao trong lòng, điều gì đó mà không tiền bạc nào có thể mua được, thế gian không thể chà xát, bởi vì Chúa đã ban nó cho chúng con một cách nhưng không, như Đấng Christ đã chết một cách nhưng không cho nó.

<sup>71</sup> Bây giờ, chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ở với chúng con sáng nay. Xin giúp chúng con, bây giờ, và nghỉ ngơi trong giây lát, rồi quay lại. Xin ban cho chúng con một buổi nhóm tiếp theo tuyệt vời. Vì chúng con cầu xin điều đó, trong Danh Ngài, Đấng đã dạy chúng con cầu nguyện cùng nhau [Anh Branham và hội thánh cầu nguyện với nhau—Bt.]: Lạy Cha chúng con Đấng ở trên Trời, Danh Cha được Thánh. Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, như ở Trời. Xin ban cho chúng con hôm nay đồ ăn hằng ngày. Và tha thứ cho chúng con những vi phạm của chúng con, như chúng con tha thứ cho những người đã phạm tội nghịch cùng chúng con. Và xin chớ dẫn chúng con vào sự cám dỗ, nhưng giải cứu chúng con khỏi điều ác: Vì Nước, và quyền năng, và sự vinh hiển, đều thuộc về Ngài đời đời vô cùng. A-men.

<sup>72</sup> Xin Chúa ban phước cho các bạn, bây giờ, cho đến khi chúng ta gặp lại các bạn, trong khoảng một...lúc chín giờ rưỡi. Các bạn bắt tay với nhau; và chúng ta sẽ gặp lúc chín giờ ba mươi. 

*SỐNG, CHẾT, CHÔN, SỐNG LẠI, SẮP ĐẾN* VIE59-0329s

(Living, Dying, Buried, Rising, Coming)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật Phục Sinh lúc rạng sáng, ngày 29 tháng Ba, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)